

Verslag van het bezoek aan het NAVO-hoofdkwartier

Voor de tweede maal heeft Jonge Atlantici een bezoek georganiseerd aan het hoofdkwartier van de NAVO in Brussel voor studenten en pas afgestudeerden. Op 4 juli rond half tien vertrok vanuit Den Haag een bus met 17 deelnemers.

Het bezoek begon met een lezing door Marieke Monroy-Winter van de Permanente Vertegenwoordiging voor Nederland bij de NAVO. Zij sprak over ISAF, de NAVO-operatie in Afghanistan. Sinds 2006 kent ISAF een nieuw mandaat: 'streven naar een veilig en stabiel Afghanistan'. ISAF heeft drie 'lines of operation', namelijk het helpen van de overheid met het vestigen van gezag, het ontwikkelen van een eigen veiligheidsstructuur voor Afghanistan, en het creëren van een veilige en stabiele omgeving voor ontwikkeling. Mevrouw Monroy-Winter betoogde dat er veel voortgang is gemaakt en dat het grootste deel van Afghanistan redelijk veilig is. De NAVO streeft naar 'Afghanisering'. Een regionale aanpak is belangrijk en daarom wordt Pakistan bij de wederopbouw betrokken. Afghanistan, Pakistan en de coalitie werken onder andere samen bij grensbewaking. Ze benadrukte dat het belangrijk is het vertrouwen van de bevolking te winnen. Het drugsprobleem is in de afgelopen jaren enorm gegroeid en de bestrijding ervan is één van de secundaire taken van ISAF geworden.

Na de lunch gaf Eric Povel, de Nederlandse voorlichter bij de Public Diplomacy Division, een overzicht van de organisatie en taken van de NAVO. Vanouds zorgde het verbond voor collectieve verdediging en interne pacificatie. Na de Koude Oorlog ging het partnerschappen aan en ging het zich meer richten op crisismanagement. De aanslagen van 11 september 2001 maakten duidelijk dat er geen geografische beperkingen waren aan militaire dreigingen. De NAVO ging meer samenwerken met andere organisaties zoals de EU. Ook standaardisatie behoort tot haar taken. Eén van de aanwezigen stelde een vraag over het partnerschap met Rusland. De heer Povel zei dat dit op bepaalde punten een succes is, zoals bij Afghanistan, maar de NAVO en Rusland zijn het ook vaak oneens. Hij sprak ook over het aanbieden van een MAP (Membership Action Plan) aan Georgië en Oekraïne. Er bestaat hier verdeeldheid over tussen landen als de Verenigde Staten die het als een middel zien om te stabiliseren en andere landen die daaraan twijfelen. Hij wees erop dat Oekraïne zelf ook intern verdeeld is over de NAVO.

Tenslotte sprak ambassadeur Herman Schaper, de Permanent Vertegenwoordiger voor Nederland bij de NAVO. De heer Schaper merkte op dat de NAVO een 'many product company' is. Een belangrijk onderwerp voor de NAVO zijn de operaties. Men is niet alleen op zoek naar capaciteiten, maar ook naar militairen die met de plaatselijke bevolking kunnen praten. Het grootste probleem is niet het gebrek aan troepen, maar de 'caveats' (restricties voor afzonderlijke nationale legers). Belangrijke discussiepunten binnen de NAVO zijn de relatie met Rusland en plannen voor een gemeenschappelijke financiering. In antwoord op de vragen vertelde hij over zijn werk en hoe de besluitvorming bij de NAVO te werk gaat. Hij benadrukte dat de NAVO sinds haar ontstaan meer is dan een politiek verbond: het is een waardengemeenschap.

Na afloop bood de heer Schaper een borrel aan op het kantoor van de Permanente Vertegenwoordiging. Tijdens de borrel konden de deelnemers ook van gedachten wisselen met enkele stafmedewerkers van de vertegenwoordiging.

Kees Kouwenhoven